HebrewBooks.org ©Moznaim Publishers. No commercial use allowed.

בין הכוסות הללו. בין הרלשון לשני: **נימא קסבר רב ששת סמוך למנחה גדולה תנן ומשום פסח.** וקשבר כרבי יהודה בן בתירא דאמר כולי יומא זמן שחיטה הוא ומאי בין הערבים ערב לתמול מעלה ערב לתמול דהיינו מעלה עמוד השחר לערב דהתירא משום דכי מתעצה כולי יומא ואע"פ שלא היה פסח בימיו הותיל ומיתסרא בכך: **לא רב ששת היפסיגים.** מעונג היה ואי הוה טעים מצפרא לא מצי למיטעם מלא לתיתבון לאורתא: **עד שיסב.** הסיבה על לד שמאל: **מלא לריכה הסיבה.** כבני חורין שהוא זכר לגאולה: **מרור אין לריך הסיבה.** שהוא זכר לעבדות: **שמא יקדים.** לפרקדן קאי שמתוך שאוחזו שוחה לאחוריו שיפוי כוחו שמוחה את פי הקנה נפתח ומתקבל למעלה והקנה פוחט למעלה והמאכל נכנס לתוכו ונמנק: **הוה וגינן אבירכי דהדדי.** נשענין כל אחד על ברכי חבירו: **בשוליה דנגרי.** תלמידו של נגר המלמדו חומנות: **אלכע הוחם.** שלשה כנגד ג' כוחות שנאמרו בפסוק זה וכוח פרעה בילדי וגו' (ו) ורבינו ברכת המזון:

שמף

רשב"ם

בין הכוסות הללו. בין הרלשון לשני בין השני לשלישי ומשום דאמרת מגרר גריר ליה הוא דמפרש ואזיל: **בין שלישי לרביעי לא ישתה.** שלישי דברכת המזון דכיון דלא מייסיק עוד לגרירי ליבא לא שריק ליה לגרלה כמוסיף על מרובה כוחות. ובגמרת ירושלמי (ו) נמלא למה כדי שלא ישתכר דתו לא חזי למיגמר הלילא ופריך התם הלא כבר משוכר הוא שהרי הסיבה בפעודתו ומשני יין שבתוך המזון לא משכר שלאחר המזון משכר: **נימא קסבר רב ששת סמוך למנחה גדולה תנן ומשום פסח.** וקשבר לה בשחיטת פסח כר' יהודה בן בתירא דאמר כולי יומא זמן שחיטה הוא ומאי בין הערבים לכתיב בפסח בין ערב דהתירא לערב דאתמול משלמא עמוד השחר לערב דאתמול דהיינו משיעלה עמוד השחר לערב דהתירא משום הכי מתעצה כולי יומא ואע"פ שלא היה פסח בימיו הותיל ומיתסר אימסר: **ואי טעם מידי בלפרא.** לא מצי למיכל מלא לתיתבון לאורתא: **עד שיסב.** הסיבה שלא **מלא לריכה הסיבה.** כשאוכל מלא של מלוה לילה הרלשון כבני חורין שהוא זכר לגאולה: **מרור אין לריך הסיבה.** שהוא זכר לעבדות: **דהכיא שעתא מפטרי בחיורוס.** וגאולה שהוא חומר הגלה. השתא שמעינן מינה לחרבעה כוחות לריך הסיבה מרור אין לריך הסיבה: **פרקדן.** פניו(ז) כלפי מעלה ושוכב על אחוריו: **הסיבה ימין נאו שמא הסיבה.** שהרי בימינו הוא לריך לאוכל: **שמא יקדים.** לפרקדן קאי שמתוך שאוחזו שוחה לאחוריו שפיי כוחו את פי הקנה נפתח ומתקבל למעלה והקנה פוחט למעלה והמאכל נכנס לתוכו ונחנק כך פירש רבינו שלמה. וקשיא לי אמאי לא אמרי הסיבה מרור אין לריך הסיבה ולא אמרי שמא יקדים ומה שלריך לומר שמא יקדים אין לריך לומר